

Sygn. akt: WO 6/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie L. M. skazanego za przestępstwo określone w art. 288 § 1 k.k. z 1969 r., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. wniosku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgu Wojskowego w B. z dnia 18 lutego 1982 r., sygn. akt: SoW .../82

- 1. wznowia postępowanie w sprawie L. M. zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgu Wojskowego w B. z dnia 18 lutego 1982 r.;**
- 2. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie;**
- 3. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgu Wojskowego w B. z dnia 18 lutego 1982 r. (sygn. akt: SoW .../82) L. M. został uznany za winnego tego, że:

„w dniu 29 grudnia 1981 r. około godziny 19:10 bez wymaganego zezwolenia przekroczył granicę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Niemiecką Republiką Demokratyczną zabierając swój dowód osobisty i książeczkę wojskową”,

tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. z 1969 r.

Za tak opisane i zakwalifikowane przestępstwo na podstawie art. 288 § 1 k.k. z 1969 r. przy zastosowaniu art. 4 ust. 1 i 4 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o postępowaniach szczególnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz.U. Nr 29, poz. 156) wymierzono mu karę trzech lat pozbawienia wolności oraz karę dodatkową pozbawienia praw publicznych na okres dwóch lat.

W dniu 30 marca 2016 r. do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego wpłynął wniosek prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej o wznowienie postępowania zakończonego opisanym wyrokiem. Wniosek ten, oparty na podstawie wskazanej w art. 540 § 2 k.p.k., zawiera żądanie wznowienia postępowania w tej sprawie, uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

W uzasadnieniu wniosku skarżący podniósł, że do jego złożenia uprawnia treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2011 r. (sygn. akt: K 35/08, OTK-A 2011, z. 2, poz. 10), który orzekł o niezgodności m.in. z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej dekretu, na podstawie którego zostało wydane skarżone orzeczenie, co powoduje, iż wznowienie postępowania jest obligatoryjne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza treści wniosku o wznowienie postępowania w rozpoznawanej sprawie, przez pryzmat treści zaskarżonego wyroku, wskazuje, że mimo iż podstawa skazania L. M. nie była objęta przywoływanym wyrokiem Trybunału

Konstytucyjnego (na ten temat szerzej w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2015 r., WO 8/15, Legalis nr 1274411), to jednak podstawą wymiaru kary dodatkowej orzeczonej wobec niego były przepisy dekretu uznanego za niezgodny z Konstytucją. Tak więc podstawa prawna wniosku o wznowienie postępowania karnego została wskazana właściwie. Tym samym zaistniały w sprawie okoliczności pozwalające na uznanie, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane na podstawie niekonstytucyjnych przepisów, co obliguje Sąd Najwyższy do wznowienia postępowania, uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., a to wobec zaaprobowania poglądu wyrażonego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2013 r., III KO 83/12 (OSNKW 2013, Nr 6, poz. 51).

kc